

Bøkernes verden I

Favorittbok? Det blir som å spørre en mor hvilket av barna hun liker best.

Siri Aakre,
ung bokelsker, Varden

Bøkernes verden II

Bøker er for nerder. En typisk nerd er en person som går med briller, er smart og som alltid har hodet begravet i en bok. Hvorfor det er sånn, vet vi ikke. Du kan nok lese om det i en bok et sted.

Celine Thorskog,
ung bokhater, Varden

Følelser, liksom

Menn som synger om følelser er greit. Damer med kassegitar er treigt. Folk i media er lei av damer som skriver dagbøker og klimprer på gitar, liksom.

Unni Wilhelmson,
musiker, VG

DEBATT Agderposten forbeholder seg retten til å forkorte innlegg, publisere dem i avis og på nett, samt lagre publisert stoff elektronisk. Innlegg skal underskrives med fullt navn, vennligst oppgi adresse og telefonnummer også på e-post. Adresse: Agderposten, postboks 8, 4801 Arendal. Merk konv. «debatt». Send e-post til: debatt@agderposten.no. NB! Innsendte manuskripter blir ikke returnert.

PSYKIATRI

God terapi bedre enn piller

Mange har kritisert psykiatrien gjennom årene. Nå er det heller behov for å gi den gode råd. Tross alt har de gode menneskelige kreftene i dag makten på institusjoner, som nærmest holder hotellstandard. Likevel, det åndelige er langt viktigere enn det fysiske miljø, skjønt det siste bør ikke mangle. Det har disse herjede, stakkars pasientene mer enn fortjent.

Et like godt råd er det å innføre frihet, på nesten alle felter i psykiatrien, hvor det helt til i dag har vært praktisert tvang. Det skader ikke å prøve med mildhet.

Alle pasientene på en avdeling er redde, redde for å miste retten til å bestemme over sitt eget liv. Men så snart de eventuelt oppdaget at de ikke sto til rette, men fikk hjelp av personalet, ville indre krefter utløses.

Å lide trenger ikke å være sykt, det er ondskapsen som er syk. Det må bli langt mere psykologi og terapi fremfor piller.

Vi ser det jo, ingen pasienter blir friske av piller. Det er ment som et godt råd, og oppriktig omsorg for alle sinnslidende i

landet: Psykologisk terapi, der man lærer pasientene om livskilden i vårt indre, sammen med bønn til Gud, omgitt av hjelpepleiere og leger, som heller satser på de levende krefter og sanser, det er løsningen.

Halvor Christensen,
Hisøy

JUBILEUM

Store EU mot lille verden

2007 er et stort år for EU. Det er 50 år siden Romtraktaten ble underskrevet. Under denne feiringen ligger det mye propaganda og lurer. Budskapet er: EU er noe man ikke sier nei til. Men hva har økonomiske unionen utrettet av positive ting?

Medlemslandene har fjernet grensene seg imellom, slik at all handel og tjenester skal kunne skje fritt. Alt skal være så billig som mulig, og alle områder må være åpen for konkurranse.

Innenfor grensene. Det er noe som er ganske bekymringsfullt, og som vi mener er viktig å rette fokuset på. For mens EU vokser, og prøver å bli den mest konkurransedyktige «nasjonen» i verden, ofres ikke u-landene like ved en tanke. Grensene innad i EU fjernes, mens grensene ut mot resten av ver-

den forsterkes - grensene mot de fattige landene som så snart kunne trenge deres støtte. Her sikter vi for eksempel til Schengen-avtalen, som gjør det umulig for en flyktning å søke oppholdstillatelse i mer enn ett EU-land, kun det første landet han havner i.

Måten EU «dumper» sine varer i u-landene til så lave priser at de ikke har en sjanse til å få solgt sine egne varer, er også kritikkverdige.

Vi sitter vel alle med en drøm om en perfekt verden? En verden der skillet mellom fattig og rik er jevnet ut. En verden der alle har lik rett til skolegang, til rent drikkevann osv.

Det kan virke som at verden bare gir en forsmak på hvor ille det vil bli. Men vi har makt. Vi kan lage vår vei, og jobbe for det vi tror på. Bli medlem i EU, vil vi ikke lenger ha en egen stemme i de viktige sakene som gjelder behandlingen av den fattige delen av verden. EU vil da stemme for oss alle, og vi har liten makt til å påvirke den stemmen som kun er opptatt av økonomisk vekst innenfor unionen.

Når det nå feires, skal vi huske: EU er stort, men verden er større.

Eli van der Eynden,
Maja Wannebo,
Ungdom mot EU

«STJERNEKIKKERT»

Misbruk av politiresurser

Åpent brev til politimester Hareide:

Politiet har fått «stjerne-kikkert», så kraftig at man kan stå på lang avstand og se om du og jeg har på oss bilbeltet eller holder mobiltelefonen i handa.

Vi hører at folk som har vært utsatt for vold også henvender seg til Kristiansand Politikammer – i åpningstida til og med, ikke får levert anmeldelsen. Man har ikke ressurser til å motta anmeldelse og etterforske lovbruddet.

Det er ille å bli slått ned på gata, ranet eller utsatt for innbrudd. Desto mer traumatisk må det være, når du kommer til en instans som skal hjelpe deg, ikke å få hjelp.

Satsing på trafikksikkerhet er viktig, og da mener jeg fartskontroller, promillekontroller og kontroll av dekk og lys.

Selvfølgelig er det farlig å sitte med mobiltelefonen til øret, men det er også farlig å være uoppmerksom.

Muligens synes politiet det er mer moro å skrive ut bøter enn anmeldelser. Politimester

Hareide fikk i grunnen sitt pass påskrevet av justisminister Knut Storberget. Ikke flere penger til Agder, han snakket om prioriteringer.

Kjære politimester, husker du da kriminaliteten i Oslo var på topp? Willy Haugli ble beordret til oppgaven i hovedstaden, et meget godt valg. Med jernhånd fikk han ned kriminaliteten, og Oslo ble en tryggere by.

Husker du politimester Rynning-Tønnesen?

Du har langt igjen til å bli som en av dem. Det går virkelig ikke an å ha et politi som ikke har tid til å hjelpe folk når det trengs. Jeg var heller ikke imponert over din og dine mannskapers innsats under det ekstreme snøværet i februar, selv om du forsøkte å ta æren av å ordne opp. Er det riktig, som det sto i en avis, at ei kvinne som sto fast i snøkaoset, prøvde å stoppe en politibil, men at den kjørte forbi?

Medfører dette riktighet, foruten alt en hører ellers om dagens politi, da er etaten på vei ned i ei hengemyr.

Det blir vanskelig å komme opp av den, i hvert fall med dagens politimester.

Gunnar Arntsen,
Grimstad

Arendal Høyre og kanal

INNSPILL

Arendal Høyre har i sitt program for den kommende bystyreperiode en noe uklart formulert post om kanal som lyder som følgende: «En gjenåpning av kanalen bør planlegges grundig og kunne finansieres før den eventuelt iverksettes.»

På et møte 28. mars der Høyres ordfører kandidat Einar Halvorsen holdt en orientering, søkte jeg å få en klarhet i hva som ligger i formuleringen. Halvorsen sa et det neppe var aktuelt med kanal i kommende bystyreperiode, og at i alle kontakter han hadde hatt med næringsdrivende i sentrum, så ønsket man nå ikke mer graving i bykjernen. Et synspunkt som nok deles av alle (nesten) innbyggerne i Arendal. Han fortalte at etter de siste kostnadstall for kanalen som han hadde hørt, så var de nå oppe i 130 millioner kroner. Kommunens gjeld har i de senere år økt fra mer enn en halv milliard til mer enn 1,5 milliard kroner. Med de foreliggende planer kan kommunens gjeld om noen år være oppe i 2,5 milliarder kroner – uten kanal.

Halvorsen bekreftet at med formuleringen «kunne finansieres», så mente man privat finansiering. Han hadde konferert med Peder Syrdalen, og Arendal Høyre holder fast på det Syrdalen klart uttrykte 6. august 2002,

nemlig at Kanalselskapet må stå for både finansiering og drift av kanalen.

Stiftelsen Arendalskanalen ble opprettet av Kanalselskapet i 1997 og registrert både hos Fylkesmannen og i Brønnøysundregisteret. Hensikten med stiftelsen var å binde innkomne midler til formålet kanal – etter nøye vedtatte regler. Ved henvendelse til Enhetsregisteret blir det opplyst at det ikke foreligger noen opplysninger om styre eller regnskap. Det er kun en postadresse i Arendal. Da det er strenge regler for stiftelser om regnskapsavlegging, finnes det neppe en eneste krone i Stiftelsen Arendalskanalen.

Agderposten foretok en undersøkelse blant næringsdrivende og banker i Arendal om de ville gi økonomisk bidrag til en kanal og publiserte denne i avisen 3. desember 2004. Samtlige ga klart uttrykk for at det ville de ikke, og flere uttalte seg mot kanal. Flertallet av kommunens innbyggere vil heller ikke ha kanal. De vil heller ha tidsmessige skoler, flere sykehjemsplasser og bedre sosial omsorg. I valgåret 2007 er det klokt av politikerne å lytte til folket. Nå er det på tide å snu og skrinlegge all kommunal medvirkning for godt.

Jan Vatne,
NEI TIL KANAL
Ja til en fremtidsrettet by, leder

– Nå er det på tide å snu og skrinlegge for godt all kommunal medvirkning til kanal i Arendal, skriver Jan Vatne. Arkivfoto av sentrale kanalmotstandere.